

Sygn. akt I C 2065/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 kwietnia 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Joanna Dalba

Protokolant: apl. radc. Jarosław Grzybek

po rozpoznaniu w dniu 16 kwietnia 2014 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa Banku (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko A. F.

o zapłatę

oddala powództwo

Sygn. akt I C 2065/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 27 maja 2013 r. pełnomocnik powoda S. G. wniósł o zasądzenie od A. F. kwoty 21.147,44 złotych z umownymi odsetkami w wysokości 24% rocznie liczonymi za okres od dnia 28 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania sądowego, w tym zastępstwa procesowego oraz opłaty sądowej i opłaty skarbowej.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pełnomocnik powoda wskazał, że w dniu 19 maja 1998 roku została między powodem, a pozwanym zawarta Umowa o Kartę Kredytową C.. Na podstawie tej umowy pozwany otrzymał kartę kredytową oraz zobowiązał się do spłaty zaciągniętego kartą zadłużenia zgodnie z warunkami Umowy o Kartę Kredytową C. oraz Regulaminu Kart Kredytowych C.. Jednocześnie powód wskazał, że pozwany nie uregulował zadłużenia kwocie 21.147,44 zł w sposób i w terminach przewidzianych w umowie (pozew k.1-20)

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 24 czerwca 2013 roku Sąd Rejonowy dla (...) w W. nakazał pozwanemu A. F. aby zapłacił powodowi Bankowi (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 21.147,44 zł (dwadzieścia jeden tysięcy sto czterdzieści siedem złotych i czterdzieści cztery grosze) wraz z umownymi odsetkami w wysokości 24% rocznie liczonymi za okres od dnia 28 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty wraz oraz kwotę 2.681,50 zł (dwa tysiące sześćset osiemdziesiąt jeden złotych i 50 groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2.400 zł (dwa tysiące czterysta złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia nakazu albo wniosła w tymże terminie sprzeciw (nakaz zapłaty- k.21).

W dniu 14 lipca 2014 r. (data nadania) pozwany wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym kwestionując wartość zadłużenia oraz podnosząc, iż powód odmawia mu dostępu do danych związanych z realizacją zawartej umowy w związku z czym nie może zweryfikować wiarygodności przedstawionego przez powoda zadłużenia. Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu (sprzeciw- k.28-33)

W odpowiedzi na sprzeciw od nakazu zapłaty pełnomocnik powoda wniósł o przeprowadzenie dowodu z dokumentu – wyciągu z karty kredytowej za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania na okoliczność istnienia zobowiązania, czasu trwania umowy, korzystania przez pozwanego z karty kredytowej, wysokości zadłużenia, limitu transakcji gotówkowych i bezgotówkowych dostępnych dla pozwanego podczas trwania umowy, terminów płatności oraz wpłat dokonywanych przez pozwanego, a także zaakceptowania wskazanych stóp procentowych. W uzasadnieniu pisma pełnomocnik powoda podniósł także, że stanowisko pozwanego w sprzeciwie należy potraktować jako uznanie roszczenia (odpowiedź – k.37-39).

W piśmie procesowym z dnia 10 września 2013 roku pełnomocnik powoda załączył wyciągi z kart kredytowych C.– (...) o numerach (...) oraz (...) za okres od 8 marca 2003 roku do dnia 28 lutego 2012 roku (pismo k.41-146).

Na rozprawie w dniu 18 grudnia 2013 roku pełnomocnik powoda nie stawiał się, zaś pozwany wniósł o oddalenie powództwa. Podniósł, że nie otrzymał dokumentów z których wynikałaby żądana przez powoda kwota. Oświadczył, że załączone przez powoda wyciągi dotyczą karty (...), gdzie miał przyznany limit 3.000 zł, a załączona do pozwu umowa dotyczy karty Silver, która następnie zmieniła nazwę na G.. Podtrzymał swoje stanowisko, w którym kwestionował wysokość zadłużenia, wskazując, że nie wynika ona z załączonych wyciągów.

Na rozprawie pozwany wniósł o oddalenie powództwa wskazując, że pełnomocnik powoda w piśmie z dnia 3 lutego 2014 roku nie wykonał nałożonego zobowiązania i opisuje inną kartę kredytową niż tę o którą wskazał w pozwie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 maja 1998 roku została zawarta pomiędzy (...) Spółką Akcyjną (obecnie Bankiem (...) Spółką Akcyjną), a A. F. umowa o Kartę Kredytową C. (bezsporne, pozew k.1-2 oraz wnioski o k. 3-4).

Umowa dotyczyła Karty Kredytowej (...), która została wydana A. F.(wnioski k.4).

W nieustalonym czasie (...) Spółka Akcyjna (obecnie Bankiem (...) Spółką Akcyjną, wydał A. F. karty kredytowe (...) o numerach końcowych (...) i 6010. W dniu 28 lutego 2012 roku stan zadłużenia z tytułu karty kredytowej (...) o numerze 6010 wyniósł 4.158,61 zł. (Dowód: wyciągi z kart (...) o numerach końcowych (...) i 6010, k.42 -145)

W dniu 17 kwietnia 2013 roku (data- k.5) pełnomocnik Banku (...) Spółki Akcyjnej- S. G. wezwał A. F. do zapłaty kwoty 25.986,44 zł wynikającej z zadłużenia z tytułu umowy o kartę kredytową o numerze końcowym (...) (wezwanie- k.6) wskazując, iż dotyczy to umowy o kartę kredytową z dnia 19 maja 1998 r.

W dniu 27 maja 2013 roku S. G. wniósł przeciwko A. F. pozew o zapłatę kwoty 21.147,44 zł w niniejszej sprawie, wskazując, że roszczenie wynika z umowy o Kartę Kredytową (...) z dnia 19 maja 1998 roku (pozew i wnioski k.1, k.4)

Powyższych ustaleń Sąd dokonał na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, których prawdziwość i wiarygodność w świetle wszechstronnego rozważenia zebranego materiału nie nasuwa żadnych wątpliwości, w tym co do ich rzetelności i autentyczności.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jako bezzasadne i nieudowodnione w całości podlegało oddaleniu.

Pełnomocnik powoda w przedmiocie roszczeń o zapłatę należności wynikających z umowy o Kartę Kredytową (...) zawartej w dniu 19 maja 1998 roku wskazał jedynie na fakt zawarcia umowy między powodem a pozwanym.

Pełnomocnik powoda w załączonym wezwaniu do zapłaty (k.6) wskazał, iż zadłużenie wynika z umowy o kartę kredytową o numerze końcowym (...) zawartej w dniu 19 maja 1998 roku. Należy zauważyć, że z załączonych przez pełnomocnika powoda wyciągów z kart Kartę Kredytową (...) o numerach końcowych (...) i 6010 nie wynikała w żaden sposób dochodzona wartość roszczenia.

Wobec wskazania przez pozwanego, że załączone przez pełnomocnika powoda wyciągi dotyczą zadłużenia z innych kart kredytowych niż wskazana przez pełnomocnika powoda i kwestionowania przez pozwanego wysokości dochodzonego roszczenia, pełnomocnik powoda został zobowiązany przez Sąd do złożenia wyciągów z rachunku karty kredytowej wskazanej w pozwie pod rygorem z art. 233 § 2 k.p.c.

W określonym terminie pełnomocnik powoda nie przedstawił żądanego dowodu z którego miałyby wynikać roszczenia w we wskazanej wielkości. W piśmie z dnia 3 lutego 2014 roku (błędnie datowanym na 3 luty 2013 roku) powołał się na inny wniosek- umowę z dnia 20 czerwca 2001 roku oraz na II § 4 pkt. 4 oraz pkt. 5 regulaminu wydawania kart kredytowych.

Biorąc pod uwagę, iż w wymienionym regulaminie (k.9-11v.) nie ma wskazanych punktów, zaś powód nie załączył powołanego przez siebie wniosku-umowy z dnia 20 czerwca 2001 roku w ocenie Sądu nie zaprzeczył twierdzeniom pozwanego i nie udowodnił należycie dochodzonego roszczenia. Należy ponownie wskazać, że umowa, z której wywodzono roszczenie pozwu była datowana na dzień 19 maja 1998 roku zaś w wykonaniu zobowiązania Sądu – pełnomocnik powoda powołał się na inną umowę z dnia 20 czerwca 2001 roku.

Zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Stosownie do art. 3 k.p.c. strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody. Art. 232 k.p.c. stanowi, że strony są zobowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Zgodnie zaś z art. 233 § 2 k.p.c. sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału.

Jedną z podstawowych zasad procesu cywilnego jest zasada kontradiktoryjności. Oznacza to, iż ten kto, powołując się na przysługujące mu prawo, żąda czegoś od innej osoby, obowiązany jest udowodnić okoliczności faktyczne uzasadniające to żądanie, a także że sąd orzekający nie jest obciążony odpowiedzialnością za rezultat postępowania dowodowego, którego dysponentem są strony (por. wyrok SN z dnia 07 października 1998 r., II UN 244/98, OSNP 1999/20/662). Rola sądu nie polega bowiem na wykonywaniu obowiązków procesowych ciążyących na stronach (por. wyrok s. apel. w Lublinie z dnia 27 listopada 1996 r., III AUa 26/96, OSNC 1997/1/4). Rzeczą sądu nie jest zarządzanie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do prowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (por. wyrok SN z dnia 17 grudnia 1996 r., I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76).

W tym stanie rzeczy powództwo jako pozbawione podstawy prawnej i nieudowodnione podlegało oddaleniu.

Zarządzenie:

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda.

Dnia 09.05.2014 r.